

MILOTICE

LETNÍ ZPRAVODAJ

2/2023
XXV. ročník

OU Kontakty

Starosta, místostarosta
518 619 479

Matrika, evidence obyvatel,
podatelna
518 619 541

Kabelová televize, hlášení
518 619 047

Poplatky, hřbitov, účetní,
majetek obce
518 619 642

Správce hřbitova
724 798 012

Škola
518 619 490

Kultura
724 760 296

Sběrný dvůr
724 798 013

Minigolf
702 013 810

podatelna@milotice.cz

starosta@milotice.cz

kultura@milotice.cz

mistostarosta@milotice.cz

poplatky@milotice.cz

finance@milotice.cz

-www.milotice.cz-

Slovo starosty obce

Vážení spoluobčané, první řádky letního zpravodaje se mi nepíší vůbec lehce. S blížícím se létem nás zastihla velmi nemilá zpráva. Naše řady navždy opustil náš dlouholetý starosta, můj kolega a troufám si říct, že i kamarád, Josef Levek.

Do života obce se zapsal velmi výrazným písmem. Jeho angažovanost a chuť podílet se na rozvoji, ze začátku spíše kulturního, života v obci začala už v roce 2000. Od té doby se jako vedoucí kulturního klubu podílel na přípravách folklorních festivalů, později, až co by starosta, byl jeho ředitelem, a to až do zatím posledního festivalu v roce 2022. A že jich nebylo málo. Za všechna léta se podílel na celkem 16 ročnících.

Poté byl po celá tři funkční období starostou obce. A starostování to bylo určitě úspěšné. Svědčí o tom spousta kontaktů, známostí a přátelských vztahů, které za ta léta navázal ve všech oblastech činnosti veřejné správy. To bylo znát i z ohlasů na Jožkův nenadálý skon,

kdy reakce osob veřejně i kulturně činných byly téměř okamžité a já vedl nespočet rozhovorů na toto velmi smutné téma.

Úspěšné bylo i jeho působení v oblasti získávání finančních prostředků pro obec. A to jak z evropských, tak i národních zdrojů. Za jeho působení bylo vystavěno a opraveno velké množství staveb a byl podpořen nespočet akcí z oblasti kultury. Jen pro představu. Za Jožkova působení ve funkci starosty obce bylo na výše zmíněné projekty vynaloženo více než 112 mil. Kč, z čehož Milotice obdržely podporu za 77,6 mil. Kč.

Jožka byl velmi empatický. Dokázal se vcítit do potřeb většiny osob, případně zájmových sdružení Milotic. Bohužel ne vždy jde každému zcela vyhovět, a to nesl velmi těžce. Práce s lidmi, a zejména pro lidi, je velmi náročná a psychicky vyčerpávající. Zaslouženého odpočinku a klidu v penzi, kde by mohl bilancovat úspěchy či neúspěchy svého působení, se nedočkal.

Za vedení obce, za jeho píli, odhodlání a um, za jeho přístup k životu patří Jožkovi velké poděkování. On už svou životní pouť doputoval, teď bude na nás zvednout hozenou rukavici, navázat na práci, kterou započal a prát se dál... Jožko, děkuji!

Radek Šeďa, starosta obce

K úmrtí Josefa Levka...

Vždycky jsem si myslel, že strýc Joška Levek, jak jsme mu v naší generaci říkali, bude v Miloticích působit ještě dalších 20 nebo 30 let. Tím působením jsem neměl na mysli veřejnou, politickou funkci. Myslel jsem tím spíše onu širokou oblast kultury, jakési „zázemí“ či „oporu“, kterou v místním kulturním dění vytvářel. Nebude tomu ale tak. Člověk miní, Pán Bůh mění, říkává se.

Třebaže jsem nepatřil k jeho bezprostřednímu okolí ani k jeho každodenním spolupracovníkům, vnímal jsem ho vždycky jako člověka, který dokázal mnohé spojovat, povzbuzovat, podporovat, vzdor svým nedostatkům či povahovým rysům. Ty má ostatně v hojně míře každý z nás. Nikoho neodmítal, vždycky se snažil vyjít vstříc nebo pomoci. Byl tmelem, který dokázal sjednotit často protichůdné názorové skupiny, aby spolu spolupracovaly, aby se naše kulturní dědictví rozvíjelo dál, aby vzniklo třeba i něco nového. Byl osobností s velkým vhledem a přehledem, se specifickým humorem, optimistický,

přátelský. Vždy s inteligentním slovem. Byl základem, sloupem, o který se dalo v jistém smyslu opřít, na němž se dalo stavět. Až teď s jeho odchodem poznáme, v čem spočívala jeho mnohdy „neviditelná“ práce, co díky ní drželo pohromadě a fungovalo. Člověka mrzí, že mu to za jeho života málo říkal nebo dával najevo. Zvláště, když odešel takto náhle. V oblasti místní kultury a společenského dění měl v posledních třiceti letech nezastupitelné místo a myslím, že bude nejenom v této záležitosti celé obci výrazně scházet.

Říkává se, že někdo pracoval navzdory svým nemocem a zdravotním obtížím. U Josefa Levka bych řekl, že to bylo tak nějak naopak: že jeho nelehké a nevděčné působení ve funkci obecního představitele – práce na 24 hodin denně, sedm dnů v týdnu – se velkou měrou podepsaly na jeho zdravotní stránce a v posledku na jeho nenadálém odchodu. Korunu tomu jistě dala poslední doba, kdy všichni nabyli dojmu, že všemu rozumí a ví, jak by co mělo být

a hlavně, jak rychle. Asi i proto, mám ten pocit, se v posledních dvou, třech letech stahoval do určitého ústraní.

Při hodnocení velkých osobností se zdůrazňují stránky jejich životů, z nichž bychom si my živí mohli brát příklad. Josef Levek takovou osobností bezpochyby byl. Domnívám se, že by nám mohl být vzorem v neutuchající práci pro kulturu a vůbec pro rozvoj duchovní dimenze života, jež je „zdrojem“ každého kulturního tvoření. Rozvíjení této oblasti totiž člověka posunuje dále, utvářejí jej v pravém slova smyslu, třebaže výsledky jsou ve společnosti viditelné až po čase, kterého se ani dožít nemusíme. A že se těmto věcem má smysl věnovat navzdory vlastním omezením a nedostatkům. V tomto byl příkladem, který povzbuzoval a, věřím, bude povzbuzovat mnohé i nadále. Děk patří rovněž jeho rodině, jež mu umožňovala být takto veřejně činným.

Strýcu Joško, za všechno děkujeme a odpočívaj s Bohem.

Václav Lunga

Upozornění pro občany.

V současné době probíhá rekonstrukce obecního úřadu. Po tuto dobu hlášení obecního rozhlasu nebude slyšet v infokanále.

... léta prázdnin, slunce, pláž ...

část textu známé písně Karla Gotta, a ano, přišlo léto, přišla vedra a s nimi také strach z bouří a krup. Děti už jsou plně nastaveny na prázdninový režim, a my dospělí si snad také najdeme chvílku na zasloužené zvolnění tempa, dovolenou a relaxaci.

Nabereme nové síly a budeme pokračovat v práci. Co nás čeká na obecním úřadě v nejbližší době? Začali jsme rekonstrukci obecního úřadu, kvůli které, jak si mnozí z vás už určitě všimli, jsme dočasně umístili všechny kanceláře do obřadní síně OÚ. Cena stavební části opravy bude 3,6 mil. Kč a přispěje nám na ni Ministerstvo pro místní rozvoj částkou 2,4 mil. Kč. Po dokončení oprav budou kanceláře vybaveny novým nábytkem.

Dotaci 1,5 mil. Kč jsme rovněž obdrželi z Jihomoravského kraje - z programu rozvoje cyklistické dopravy. Opravena bude silnice u Šidlen, a to v úseku od křižovatky do amfiteátru, až po bývalý sklep pana Chytila na samém konci Šidlen. V nejbližších dnech by měl být vybrán dodavatel stavebních prací, celkové výdaje by měly být 3 mil. Kč a pokud půjde vše podle plánu, budeme mít nový asfalt už v srpnu letošního roku.

Výběrové řízení bylo rovněž vyhlášeno na zhotovitele freestyleového hřiště, které bude postaveno ve sportovním areálu FK Milotice. Tady je investice plánována na bezmála 3 mil. Kč a hradí ji obec ze svého rozpočtu. Věřím, že dodavatele stavebních prací na konci června vybereme, aby mohlo být hřiště využíváno ještě letos.

Vypadá to, že prázdniny budou ve znamení výběrových řízení. To proběhne i na opravu amfiteátru u Šidlen. V rámci této akce bude rovněž zakoupena i plachtová skladovací hala a drobnější mobiliář. Celkové výdaje tohoto projektu se vyšplhají na 126 tis. EUR a náš podíl je ve výši 10 % z této částky.

Obnovou projde i vozový park, na nějž jsme dostali rovněž dotaci. Ta byla poskytnuta ze Státního fondu životního prostředí a pořízení bude nový osobní automobil na elektrický pohon.

Závěrem mého článku Vám chci popřát krásné léto. Užijte si ho v klidu a pohodě. Udělejte si čas na svou rodinu, přátele a taky sami na sebe.

Radek Šeda, starosta obce

Z jednání zastupitelstva

ZO ze dne 24. 4. 2023

ZO schvaluje:

- podepsání smlouvy o dílo se společností F&K&B, a.s. se sídlem Na Valtické 756/89, 691 41 Břeclav, IČ 26236061 na zakázku „Úprava obecního úřadu obce Milotice“
- podepsání kupní smlouvy se společností SYNPRO, s.r.o., Hlavní 406, 696 17 Dolní Bojanovice, IČ 29228298 na sekačku Grasshopper 725DT6

ZO ze dne 21. 6. 2023

- Eliška Dřevěná složila slib zastupitele obce Milotice
- místostarostou obce byl zvolen Radek Kundrata

ZO schvaluje:

- závěrečný účet obce Milotice za rok 2022
- účetní závěrku obce Milotice za rok 2022
- rozpočtové opatření č. 2/2023
- smlouvu o financování stavby „Milotice, kanalizace v ulici Záluží-stoka AK1“
- přijetí dotace z rozpočtu JMK na realizaci projektu Cyklotrasa Milotice – lokalita vinných sklepů Šidleny ve výši 1 500 000 Kč
- přijetí dotace z rozpočtu JMK ve výši 31 000 Kč na projekt Kulturní akce v Miloticích v roce 2023
- prodej pozemku parc. č. st. 1611
- prodej pozemku parc. č. st. 867 a pozemku parc. č. st. 1684

- pacht pozemku parc. č. 478/25
- sponzorský dar ve výši 40 000 Kč na zkvalitnění a rozvoj poskytování zdravotní péče pro zdravotnickou dopravní službu Nemocnice Kyjov, příspěvkové organizace, Strážovská 1247/22, 697 01 Kyjov, IČ: 00226912
- smlouvu o spolupráci při zajištění zpětného odběru a zařazení místa zpětného odběru do obecního systému odpadového hospodářství se společností EKO-KOM, a.s., IČ: 25134701, Na Pankráci 1685/17, 140 21 Praha 4
- zadání přezkumu hospodaření obce Milotice za rok 2023 odboru kontrolnímu a právnímu Jihomoravského kraje
- roční závěrku ZŠ a MŠ Milotice za rok 2022, která skončila ztrátou 229 889 Kč a zároveň schvaluje pokrytí ztráty následovně:
- zřizovatel Obec Milotice pokryje ztrátu částkou 130 129,12 Kč
- ZŠ a MŠ Milotice dokryje částku 99 759,88 Kč z rezervního fondu - příloha č. 7
- navýšení příspěvku na provoz pro ZŠ a MŠ Milotice
- dotaci ve výši 166 700 Kč na spolufinancování minimální sítě sociálních služeb ve správním obvodu obce s rozšířenou působností Kyjov na rok 2023 pro Město Kyjov, IČ 00285030, Masarykovo nám. 30, 697 01 Kyjov dle přílohy č. 8
- veřejnoprávní smlouvu o výkonu přenesené působnosti na úseku projednávání přestupků s Městem Kyjov IČ 00285030, Masarykovo nám. 30, 697 01 Kyjov. dle přílohy č. 9
- dotaci z rozpočtu obce Milotice FS Šotyš

Participativní rozpočet

Stejně jako v loňském roce, i letos zastupitelstvo obce vyčlenilo z obecního rozpočtu 400 000 Kč pro nápady či návrhy občanů, příp. zájmová sdružení, jak zvelebit naši obec. Veškeré informace najdete na www.participativni-rozpocet.cz/milotice. Pokud chcete návrh podat, do konce července je možné jej zaregistrovat online

na výše uvedeném odkazu, emailem na podatelna@milotice.cz nebo přinést osobně na podatelnu obecního úřadu. Poté budou jednotlivé návrhy posouzeny, zda jsou realizovatelné a splňují zadané požadavky. Během září a října budou nápady zveřejněny a budete moci hlasovat pro návrh, který se vám bude líbit nejvíce. O způsobu hlasování

budete informováni v podzimním zpravodaji a opět na odkazu participativního rozpočtu. Nejprve bude realizován projekt s nejvyšším počtem hlasů. V případě nevyčerpaných finančních prostředků, budou postupně realizovány další návrhy, až do vyčerpání celého participativního rozpočtu.

Lenka Knotková

Společenská kronika

Jubilanti

duben

80 let	Jana Grufíková
81 let	Jarmila Polášková
83 let	František Neduchal
84 let	Hedvika Kalinová
85 let	Marie Grufíková
86 let	Zdeňka Foltýnová
87 let	Marie Kristová
	Josefa Levková
89 let	Ludmila Cutáková

květen

80 let	Ludmila Jestřabová
	Lydia Chrbolková
81 let	Pavla Křížková
	Petr Luňák
	Milan Héda
82 let	Marie Vařáková
83 let	Františka Koplová
85 let	Marie Hnilicová
	Libuše Rajsiglová
86 let	Jiřina Knotková
93 let	Věra Pražáková

červen

82 let	Anna Paytová
84 let	František Ingr
85 let	Marie Havelková
87 let	Helena Kováčsová
92 let	Františka Kubáňová

Narození

duben

Tobiáš Mráz

Úmrtí

březen

Božena Střítecká

duben

Božena Boorová

květen

Josef Levek
Karel Pavlíček

Platinovou svatbu (55 let) oslavili

Helena a Ladislav Kristovi 4. 5. 1968

*Ke zveřejnění jmen výše uvedených
byl dán souhlas.*

Vítání občánků

V sobotu 17. června bylo starostou obce Radkem Šedou a dětmi z mateřské školy přivítáno osm nejmenších občánků naší obce.

Ozdobme si velikonoční strom

Zhruba 14 dnů před Velikonocemi jsme vyzvali děti z naší obce i z mateřské školy, aby se zapojily do jarní výzdoby stromu před obecním úřadem. A tak se hlavně díky neplánované, ale o to vítanější, pomoci dětí z 1. stupně základní školy, do-

posud „spící“ strom proměnil v barevnou „májku“ ozdobenou především vajíčky všech barev a velikostí. Ne všechna ale vydržela nápor větru, který foukal snad pořád, a tak jsme každý den sbírali kolem stromu skořápky. Většina výzdoby ale vě-

trné počasí zvládla. Tu jsme pečlivě uložili do krabice na obecním úřadě a příští rok pověsíme zpátky. Už teď ale můžete přemýšlet, jakým výrobkem nám zase na jaře pomůžete strom ozdobit.

Lenka Knotková

Uklidme Česko, uklidme Milotice

Oficiální datum akce Uklidme Česko byl stanoven na sobotu 1. dubna. Po loňských zkušenostech, kdy v plánovaném i přesunutém termínu byla zima, jsme se letos rozhodli úklid uspořádat až 22. dubna. A volba to byla správná. K jarnímu úklidu nám svítilo sluníčko a bylo opravdu krásné počasí. Jednotlivým spolkům byly

přiřazeny rajóny a po sběru všeho, co na zem nepatří, jsme se sešli na fotbalovém hřišti, poobědvali vlastnoručně opečený špekáček a domů odcházeli s pocitem dobře odvedené práce. Všem sběračům a uklízečům děkuji a těším se na setkání při dalším úklidu naší obce.

Lenka Knotková

Začátek nové sezóny v zámecké konímě

Natáčení dalšího pokračování Aristokratky na milotickém zámku posunulo letos otevření nové sezóny v konírně o pár týdnů. Ale protože se těšíme na filmové zpracování Aristokratky ve varu, vůbec to nevadilo.

Dnem slavnostního zahájení letošní sezóny společného informačního místa Mikroregionu Nový Dvůr byla neděle 30. dubna. Počasí bylo krásné a přilákalo kromě domácích i hodně turistů, kteří využili navazujících volných svátečních dnů. A tak mohla manažerka mikroregionu mile uvítat všechny návštěvníky nejen mluveným slovem, ale společně s milotickým ženským sborem Korulice, i pěknou písničkou. Poděkování za přípravu letošní

sezóny od předsedkyně mikroregionu starostky Vacenovic určitě děvčata z konírně potěšilo a je naprosto na místě. Nejenže je konírna opět plná krásných věcí, propagačních materiálů a her pro děti i dospělé, ale i úvodní výstava byla krásnou a milou vstupenkou. Sbírká kočárků paní Míčkové z Hrubé Vrbky zaplnila velkou část konírní a miminka, která čekala v kočárkách venku byla skutečně jako živá. Během prohlídky se leckdo neudržel a ozývalo se: ... jeжда, v takovém jsem se vozila/ takový měla moje babička/ tento je krásný, ten by se mi moc líbil...!

Poděkování patří také společnosti AHORN CZ se sídlem ve Vlkoši, kteří zajistili dopravu kočárků pro výstavu a při-

pravili i malé překvapení pro návštěvníky vernisáže.

Otevření si nenechali ujít ani zástupci většiny ostatních obcí mikroregionu a je to důkazem, že oceňují dlouholeté fungování tohoto společného místa k prezentaci jejich obcí nebo občanů z regionu.

Sezona nabírá na obrátkách, v konírně se už vystřídalo plno dětí ze školních výletů, turistů, kteří se do milotického zámku vrací nebo návštěvníků, kteří jsou u nás poprvé. Přejeme si, aby se i letos konírna líbila a dál ukazovala naše tradice, zručnost a šikovnost občanů, zajímavosti obcí a okolí.

Vladimíra Motlová

Zpívání mužských sborů

V neděli 21. května se na hospodářském nádvoří konal 20. ročník Zpívání na zámku. Se zpěvem se tu setkala 12 mužských sborů a jeden ženský - domácí Korulice. Poklidná nálada bohužel vzala za své, když po třetím vystupujícím sboru začala silná přeháňka. Chlapi z Hroznové Lhoty statečně zpívali i v dešti, ale nakonec se i oni museli schovat, protože pršelo nejen jim za krk, ale i do zvukové aparatury. Zpívat se přesto nepřestalo a všichni, včetně

diváků, rozhodnutí nenechat si počasím zkazit náladu, pokračovali v muzicírování ve všech zámeckých průjezdech. A po dešti se dokončila i všecka pódiová vystoupení.

Mužský sbor děkuje za pomoc obci, vinařům za vinotéku, hasičům za přípravu občerstvení a panu kastelánovi se omlouvá, že kromě "muflonů" a pávů musel strpět i živelné chlapské zpívání.

Jarek Grufík

Rodinné odpoledne

V loňském roce v rámci Dnů obce proběhlo na fotbalovém hřišti nedělní odpoledne. A protože se všichni „zainteresovaní“ shodli, že to byl příjemně strávený čas, domluvili jsme se, že letos uspořádáme stejnou akci pojatou jako rodinné odpoledne. To zahájila ukázkou své činnosti děvčata z jednoty Orel a děti DFS Trnaveček. Pak už si děti mohly vyzvednout kartičky, na které dostávaly razítka za splnění jednotlivých úkolů, které pro ně byly přichystány. Čekalo na ně mimo jiné poznávání bylinek, materiálů, skládání puzzle, hledání pohádkových dvojic nebo oblékání papírových panenek do kroje. Protáhnout tělo si každý mohl při chůzi na chůdách, skákání v pytli, hašení ohně nebo různých „opičích dráhách“ od Spolku Magnet. Nejmenší nejvíce času strávili v dětském koutku, ale zahlédli jste tu i ty odrostlejší. Další úkoly mohli spl-

nit i u stanovišť s vystavenými holubami nebo dravci. Slibně rozjeté odpoledne ale narušil déšť, který ovlivnil plnění úkolů a zrušení některých plánovaných workshopů. Jedním z těch, který proběhl, byla výroba záložky do knížky. Celkem si děti vytvořily necelou stovku záložek. Za nasbíraná razítka pak soutěžící dostali sladkou odměnu a malou pozornost. Po dešti byl připravený skákací hrad, který byl využitý opravdu hojně. A komu vyhládlo, mohl si opět špekáček nebo dát výborný guláš, hranolky či párek v rohlíku. O hudební kulisu se postaral Petr Foltýn a kapela Hazard.

Do příprav i akce samotné se zapojila většina fungujících spolků v naší obci. Tímto jim všem chci poděkovat za perfektní přístup a pomoc. Věřím, že to nebyla poslední společně pořádaná akce.

Lenka Knotková

Místní knihovna

Zdravím Vás už v teplejších letních dnech, doufám. Uplynulé čtvrtletí v knihovně začnu akcí, která proběhla hned na jeho počátku, a to Nocí s Andersenem. Letos se sešlo 31 dětí z 1. - 5. tříd + šest starších dětských skautských pomocníků a já, jako jediný dospělák. Nocležníci se scházeli mezi půl sedmou a půl osmou večerní. Dokud bylo světlo, hrály se venkovní hry. Kratší deštík nás zahnal zpět do knihovny už po půl hodině. I za tak krátkou chvíli byly děti zralé na svačinu. Pak jsme měli asi jednu "vyučovací hodinu = 45minut" povídání si o různých výročích, které připadají na tento rok. Takže jsme si něco řekli o Heleně Zmatlíkové, Daisy Mrázkové, o studiu Walta Disneyho a jeho postavkách a probrali jsme den ptactva a letošního ptáka roku - Poláka velkého. Následovala svačina. Poté se děti rozdělily do skupinek po třech a dostaly šest pracovních listů s hádankami a kvízy. Jeden obsahoval otázky z témat, která jsme chvíli předtím probírali, dva byly s hádankami z pohádek, a tak různě. Následovala svačina. To už vrcholilo napětí, kam se půjde na stezku odvahy. Protože se vždy nějakým způsobem řídíme dle pohádky, básně

nebo pověsti, když děti uslyšely, že budu číst baladu Vodník, od K. J. Erbena, bylo všem okamžitě jasné, že se jde k rybníku. Napřed si ale vyslechly část básně v originále, a aby i malé děti pochopily, o co jde, zbytek jsem jim dovyprávěla vlastními slovy. Jakási dávná pověst praví, že pokud někdo zapálí více než pět svíček o některém z pátečních večerů u jakéhokoliv rybníka, osvobodí tím dušičku nebožehého vodnického dítěte. A pokud se tak stane v blízkém období Velikonoc, je naděje, že už bude země vydávat své poklady, které se nacházejí tam, kde se děje něco tajuplného. Takže úkol zněl jasně: osvobodíme dušičku, a ještě možná najdeme poklad. Jen jedna z holčiček se rozhodla, že to bude bezpečnější doma v posteli, tak si pro ni maminka přišla, ale ostatní se rozhodli, že půjdou. Samozřejmě proběhlo ještě občerstvení, aby někdo nepadnul po cestě hladý. Přes mostek, akácím a kolem odchovny jsme se dostali na začátek rybníka. Tady každá skupinka dětí obdržela zapálenou svíčku, kterou postupně odnesla k "hrubáku". Trošku nás děsily zvuky noci, které občas připomínaly pláč dítěte, ten však ustal v momentě páté zapálené svíčky.

O kus dál našly děti u informační cedule starý svitek, kde bylo napsáno poděkování za záchranu a informace, že prý na konci rybníka, směrem ke škole, se možná nachází poklad. No, chvíli to trvalo, ale našli jsme ho! Plná truhlice zlatáků. Do knihovny jsme se vrátili po půl jedné. Proběhla poslední svačina a dlooooohá fronta na wc. Zhodnotili jsme kvízy, rozdali odměny a děti se začaly ukládat ke spánku. K usínání jsem jim přečetla pohádky a když malí usnuli, větší chtěli ještě nějakou baladu, a to Svatební košili. O půl druhé usnul poslední nocležník. Ráno jsem dětem přivezla koláčky a sýrové pletýnky ke snídani. Mohly si vybrat ze dvou druhů buchet, které jako tradičně napekla Lenka Škrobová, které tímto moc děkuji :-). K dispozici byl teplý čaj. Všechny děti dostaly část pokladu, lízátko, lentilky, upomínkovou záložku a pohlednici. Někteří podle včerejších zásluh dostali i čokoládu. Následovala ještě hodinka venkovních her a o půl deváté odešla poslední nocležnice. Sluší se poděkovat obci za přispění na sladkosti a snídani pro účastníky. Dále skautům Valči, Elišce, Zuzce a Matymu, pod pevným vedením Radka Škroba a naší Te-

rezce, která mi byla pravou rukou :-). Do knihovny přišlo v červnu 70 nových knih, které jsem osobně vybírala podle vkusu a přání čtenářů. Přebírat je a obalovat byly pro mě druhé Vánoce a doufám, že budete spokojeni i vy. Seznam nových knih si můžete prohlédnout na webových stránkách a vybrané tituly rezervovat přes on-line katalog. Na webov-

kách je zveřejněn i seznam zvukových knih (CD), které jsou aktuálně zapůjčeny z hodonínské knihovny.

O letních prázdninách proběhne v knihovně pravidelná revize knih, která trvá 3 - 4 dny. Hned na to navážu svou dovolenou. Knihovna bude uzavřena od 10. 7. do 4. 8. 2023.

Pokud by však někdo pociťoval akutní

a nezvládnutelnou potřebu čítiva, klidně se mi ozvěte na telefon a není problém se domluvit.

Na závěr mi dovozte jedno velké a upřímné poděkování. Poděkování do nebe. Jožko, děkuji za velkou a dlouhodobou podporu knihovny a děkuji za to, jaký jsi byl člověk.

Jitka Úradníková

SZ Milotice

Filmaři skončili s natáčením Poslední aristokratky ve varu v pondělí 24. dubna čili o den později, než měli, a už v sobotu 29. dubna jsme zámek otevírali veřejnosti. Měli jsme tedy pouhé čtyři dny na úklid. Všechno se stihlo, třebaže se většinou pracovalo až do půlnocních hodin. Hned o prvním víkendu a dalších květnových dnech přišlo neobvykle mnoho návštěvníků, načež následovaly kostýmové prohlídky pro školní děti, vyčerpávající dopolední kapacitu běžných prohlídek, a objednané zájezdy. Sezona tedy pro nás začala pěkně zobra. Moc děkujeme ženám - dobrovolnicím, které nám přicházejí pomáhat s oblékáním dětí při těchto speciálních kostýmových prohlídkách. Bez nich by to

nešlo. Stejně tak bylo nutné najít další dvě „hraběnky“, jež by nám pomáhaly s provázením dětí. Jedna by už na takové množství nestačila. Školních dětí a žáků z prvního stupně základních škol se totiž v letošním roce nahlásilo zase o pár stovek více než v sezoně minulé.

Vysoké počty návštěvníků jistě přitáhlo ono natáčení pokračování Poslední aristokratky a snad také zpráva o již několikrát zmiňovaném restaurovaném obraze Oslavy sv. Jana Nepomuckého, který se do zámekské kaple vrátil v úterý 25. dubna. Nejenom že naši kapli pozvedl o úroveň výš, ale vyšly najevo nové skutečnosti. Profesor Vít Vlnas a Miroslav Herold SJ – největší odborníci na vyobrazení sv. Jana Nepo-

muckého v ČR – nám potvrdili, že se skutečně jedná o dílo brněnského malíře F. Ř. I. Ecksteina z roku 1725 nebo 1726, jenž vymaloval náš hlavní sál. Vysvětlili také, že ona postava muže v pravém dolním rohu, odkrývá při snímání přemaleb, není rybář, nýbrž vodní božstvo, resp. alegorie řeky Vltavy. Podle obou těchto kunsthistoriků se navíc jedná o první takové vyobrazení na Moravě. Takže Milotice mají opět další republikové prvenství.

Všechny Vás srdečně zveme nejen k prohlédnutí tohoto nově opraveného obrazu, ale rovněž na noční prohlídky, které se po roční pauze uskuteční ve třech termínech: 25. 6., 16. 7. a 6. 8. Těšíme se na Vás.

Václav Lunga

SDH Milotice

Požární útok, Rohatec

Štafeta požárních dvojic, Žeravice

Průvod na mši svatou

Společné foto ke 125. výročí založení sboru

Famost

Liturgické slavení Velikonoc – Kristova umučení, smrti a zmrtvýchvstání – proběhly v letošním roce v našem kostele za nebyválně velkého zájmu, resp. vyššího počtu zúčastněných. Jsme tomu moc rádi. Kostel je otevřený vždy a všem bez rozdílu, „jenom“ je třeba překonat mnohdy hloupé pohledy či řeči některých nás „domácích“, což není snadné. Nynější nelehká doba nutí k hledání naděje – něčeho, co platit nepřestane, neselže – mimo tento pozemský svět. A tento zachytný bod je tu zdarma pro všechny.

O svátku sv. Jana Nepomuckého, 16. května, byla v zámecké kapli sloužena poutní mše svatá, které se v hojném počtu zúčastnili i farníci ze sousedních Vacenovic. Třebaže počasí nepřálo a nebylo možné uskutečnit průvod k Nepomukově soše u zámku, vše vynahradilo posezení s občerstvením v zámecké kuchyni. Na přelomu května a června jsme také společně oslavili svatodušní svátky, první svaté přijímání i Boží Tělo.

V pátek 2. června jsme se při rekviem společně rozloučili s Josefem Levkem, jehož rakev při vynášení z kostela doprovázel mohutný děkonný potlesk všech, kdo se pohřbu zúčastnili.

Všechny naplánované opravy v kostele i na farní budově pro letošní rok už jsou hotové nebo se jejich dokončení blíží ke zdárnému konci: kostelní dveře i dvojice soch sv. Vendelína a Josefa na kostelní zídce. Byla dokončena oprava střechy fary v hodnotě 1,6 mil. Kč. Děkujeme za podporu obce i ostatních dárců.

Na konci května proběhla také návštěva dvojice architektů, kteří nám zpracovali koncept na úpravu farní budovy a farního dvora, aby mohlo obojí více sloužit potřebám široké veřejnosti. V příštím roce, pokud se vše podaří, započne největší restaurátorská akce za poslední léta – obnova barokního hlavního oltáře v našem kostele,

který se nachází v havarijním stavu. Na vině je špatný stav dřevěných řezb enormně napadených červotočem, umělého mramoru zničeného vlhkostí i vnitřního rámu hlavního obrazu. V roce 2024 dojde k první fázi rekonstrukce, při níž bude odstraněn právě onen nebezpečný stav. Jenom tato první, nejnnutnější část oprav je vyčíslena na 2 mil. Kč. Hlavní oltář se naposledy opravoval v roce 1950. Přispět na tuto finančně náročnou akci můžete v každoměsíčních sbírkách v našem kostele nebo na účet farnosti 3322761359/0800. Žádat budeme rovněž Ministerstvo kultury o dotaci, která však nebývá nikdy velká. Budeme vděční za jakýkoliv finanční dar, který pomůže zachovat náš umělecky velmi cenný oltář pro nadcházející generace.

V následujících měsících bychom chtěli proměnit spodní parcelu farnosti na Vývozu v bike park (překážková dráha pro horská kola, případně i jiné). Na překážky je potřeba hodně zeminy, kterou můžete darovat, případně se podílet na úpravě terénu. Nevyužité části by byly osázeny stromy.

Poslední úpravy střechy E.on a hasiči

Chtěli bychom Vás pozvat na následující akce:

30. 6. táborák na farní zahradě na ukončení školního roku,
15. 7. se můžete zúčastnit pouti z Dubňan ke cti sv. Libora, kterého máme na ohradní zdi kostela. V kostele bude mše sv. v 15 hodin, následuje posezení na farní zahradě.

22. 7. autobusová pouť na sv. Hostýn.

1. – 3. 9. zveme na již tradiční pouť k Panně Marii Milotické s farním dnem. Matku Boží vždycky na konci prázdnin prosíme o přimluvu za pokoj a požehnání pro naše rodiny. Kvůli množství akcí, které se o tomto posledním prázdninovém víkendě budou konat, se farní den s posezením na prostranství u obecní hospody uskuteční v sobotu (nikoliv neděli) 2. září v odpoledních hodinách. Vyvrcholením bude slavnostní bohoslužba v neděli 3. září se zásvětnou modlitbou. Následující víkend 8. – 9. 9. se uskuteční pouť o tzv. Zlaté sobotě do Žarošic a žehnání nové úrody. Jste srdečně zváni.

Autor Václav Lunga, P. Pavel Kaška

Zdravím fšeckých čtenářů Zpravodaja!

Začneme zmínkou o koště. Už sa to zdá dávno, pretože sme ešte nosili zimníky, tož snáď neco nezapomenu. Teda né že by druhý deň po koště (na šlahacku) bylo tych vzpomínek nejak víc. A dá sa vôbec hodnotiť košť podle toho, kolik si kdo pamatuje? Podobně jak u vína, sa přeca hodnotí kvalita zážitků a né to, esli si jich ráno pamatujeme, pravda?

Tákže... z vyprávění vím, že to na koště fšeco dobře dopadlo. Vína sme vystavovali v chladáckoch, tož servis byl aj díky nalévačkám dokonalý. Akorát sme po koště moseli jest guláš z plytkých talířků, protože do tych hlubokých servírovali na zámku hercom “z Aristokratky”. Ale tož hlavní je, že naše domácí “krupové” vína měly úspěch a ty přikúpené nakonec taky.

Su zvědavý, s čím dojde počasí letos. Dva roky zpátky to bylo tornádo, keré sa našťestí zastavilo u súsedních Ratiškovíc a k nám došlo už “enom” jako hrozná búrka. A přesně rok, deň aj hodinu po tem sme měli krúpy. Všecko létalo vodorovně: krúpy, plotky, meruňky, búda aj ze psem...

Vinohrady už jakžtakž obrazily, tož može

zas dojít nejaká tá další egyptská rana. Žaby, mor, kobyly, komáři nebo, nedajbože, žízeň?

Zatím bylo počasí příhodné. Sice dvakrát zmrzly meruňky, ale mně nejaké zostaly, tož budu aj prodávat, po 40 korunách jak každý rok. Né za kilo, ale letos za meruňku. Úřadovala aj trochu pilatka v trnkách, trochu hálčivec v révě a hodně kadeřavost v broskvách. Mšící taky je, ale stříkat není většinu potřeba - od loňska sú pomnožení jejich predátoři, sluněčka, pestřenky a škvoři. Aj nám krásně přšalo a nebyly hice, tož arteple a ostatní zelenina budú pěkné...

Brigáda dopadla taky úspěšně. Kromě úklidu sme u křížka naproti amfiteátru postavili hongacku. Snáď tam bude viset ešte v době vydání Zpravodaja, je o ňu totiž slušný zájem. Hned druhý deň šlo z dědiny procesí jak na púť do Žarošic na Zlatú sobotu. Maminky s děckama sa chodíjú zhůpnút a kúsek od toho sú zralé střešně, tož výlet jak malovaný.

Odpoledňa po brigádě sme zas poseděli

při grilovačce. Bylo celkem chladno, ale dyž jedného takého ubrblaného zmrzlého posílali do vinohrada, aby sa zahřál s radú, že “motyka je hen v budú”, tož velice hlasitě odmítl, že “radši bude utírat sopol jak pot”.

Všimnite si, jak tu dycky popisuju, jak sa máme na brigádě dobře jak v duchnách. Chceme totiž nalákat nových členů (předseda z nich má asi na ústředí slíbené prémie). A oni na to aj slyšijú. Jeden taký si vyptál přihlášku, ale má ju už druhý rok ve schránce, furt není čas ju vyplnit a vzpomene si až dycky před brigádou: “A možu sa k vám teda dat a dojít na brigádu? A možu dojít s taškú?” - “Tož dyž v ní bude zápisné, aby sme řa na výboře schválili, tož možeš.” - “Jáj, a to jako flašku pro každého člena výboru?!” - “Né, enom pro tych nerozhodnutých.” Ale nebojte sa, sme rozhodnutí vzít každého, kdo sa chce zlepšovat ve vinaření, udělat neco pro dědinu a občas sa pobavit s kamarádama. Takže: “Kubo Stašku, dondi aj s taškú!”

Jarek Grufík

Červen, měsíc myslivosti.

V rámci mysliveckého roku je nejvýznamnějším měsícem červen. Totiž - v tomto měsíci přicházejí na svět nejvýznamnější druhy zvěře, v naší polní honitbě se jedná především o zvěř srnčí. V polích též pobíhají mladí zajíčci či bažantí kuřata, v minulosti i kuřata, pro jihomoravskou krajinu typických, čířikalek - koroptve polní. Tento měsíc tedy rozhoduje o množství zvěře v honitbě. Aby jí bylo dostatek, zaslouží si maximální ochranu. Proto je obzvláště důležité zajistit jí klid. To vyžaduje i určitou disciplínu návštěvníků přírody - zvěři hrozí nebezpečí od volně pobíhajících psů (našťestí se u nás prak-

ticky nevyskytují toulaví psi), ale také od toulavých koček, jež se z nevinných domácích mazlíčků v noci mění v predátory kuřat a zajíčků i zákonem chráněných sýslů. Jak svědčí četné fotky z fotopastí, pohybují se i na nejdlehlších místech honitby. V této době také zvěř intenzivně navštěvuje napáječky rozmístěné po celé ploše honitby - zejména zde je zapotřebí zachovat pro zvěř klid, nevodit zde psy, kteří by svým pachem mohli zvěř odrážet od důležité potřeby - pravidelného přísunu vody. A taky napáječky z neznalosti nepoškozovat. I to se bohužel stává. Zvěř nachází klid v nově vysazených bio-

koridorech a biocentrech - i ty je třeba respektovat. Naopak kvůli přerušení migračních tras jim velmi škodí oplocování pozemků - vede-li plot kolem silnice jen z jedné strany, zvyšuje se nebezpečí střetu s projíždějícími vozidly.

Fenomémem poslední doby je zachraňování srnčat před vysečením při sklizni jetelotrávin a vojtěšky, kam srny s oblibou kladou mláďata. Taky tam bývají bažanti či kachní hnízda či se tam ukrývají zajíci. Problém záchranu zvěře před vysečením je u nás aktuální posledních deset let, a se zvyšující se rozlohou travin a jetelovin je stále naléhavější. Celkově je ovšem trend zvyšujícího se zájmu o jejich pěstování pozitivní, zejména, děje-li se tak na účet problematické řepky. Tímto fenoménem žijí sociální sítě, jež jsou v tomto období plné fotografií uhynulých či poraněných srnčat, na což velmi emotivně reagují především ženy. Některé neváhají investovat do zakoupení dronu s termovizí (neefektivnější způsob vyhledávání srnčat) v ceně stovek tisíc korun, a pak přes sociální sítě svolávají dobrovolníky do akce. Vstávat musí ještě za tmy, ráno lze totiž nejlépe odlišit tepelnou stopu zvěře od chladného pozadí. Takovou nadšenou záchránkyni srnčat je u nás paní Markéta Rebrošová z nedalekých Osvětiman. Tito dobrovolníci odvádí práci za myslivce, jež by ji s věkovým průměrem vysoko nad 60 let, s jejich fyzickou a omezenými schopnostmi využívat sociální sítě zvládali jen stěží.

Na závěr bych za členy MS chtěl vyjádřit soustrast pozůstalým ohledně náhlého úmrtí bývalého starosty Josefa Levka, jemuž tam nahoru posíláme poděkování za skvělou spolupráci. Čest jeho památce.

Za MS "Horky" Jiří Wenzl

DFS Trnaveček

V posledních týdnech se naše děti představily hned na třech akcích – nejprve vystoupil Malý Trnaveček v pořadu V tem dubňanském hájku, poté se děcka z Velkého zúčastnily odpoledne na Růdníku a všichni se zapojili také do Rodinného odpoledne. Rádi bychom se také ohlédlí za výročním pořadem a historií našeho souboru. V dubnu jsme v kulturním domě oslavili se všemi složkami Trnavečku, CM Třaslavica, FS Šotyš a Cimbálovou muzikou z Milotic s primásem Petrem Šrahulkem 10. výročí existence našeho souboru. Naší snahou bylo uspořádat nejen oslavu pro děti, ale také příjemné zastavení pro všechny, kteří chtěli slavit s námi. Snad se nám tento úmysl povedl a všichni, kteří ten den byli s námi v kulturním domě, si tento den užili.

Dovolte mi malé ohlédnutí za uplynulou dekádu našeho souboru.

Člověk, který v první řadě může za to, že jsme mohli toto výročí slavit a jemuž za to patří dík, je Ivana Smoláková. Z její iniciativy se před deseti lety sešla první partie dětí, tehdy čtyř a pětiletých a začala se psát naše, dnes už desetiletá, historie.

Ivana soubor nejen založila, ale také odpracovala pět let jako vedoucí a také jako tvůrkyně pásem a choreografií. Po jejím odchodu tuto roli převzala Eliška Dřevěná, která je hlavní duší

souboru dodnes. Za deset let prošlo vedením souboru 13 vedoucích, z nich 10 jich vede soubor a CM. Kromě Elišky se vedení jednotlivých tanečních složek věnují Kateřina Pospíšilová, Petra Cíhová, Romana Fridrichová, Kateřina Knotková, Vendula Kristová a Martina Výletová. CM Třaslavica funguje pod vedením Petry Příbylové. Během těch deseti let se některým z nich, kromě času věnovaného vedení souboru, podařilo přivést na svět sedm svých dětí, z nichž některé už jsou dnes členy souboru.

Zpočátku souborová vystoupení doprovázel na cimbál Lubomír Smolák. Postupem času vznikla z iniciativy Elišky Dřevěné cimbálová muzika s vedoucí Petrou Příbylovou, kterou v době její studijní cesty a v čase, kdy se věnovala mateřským radostem, zastupoval opět Lubomír Smolák.

Souborem prošlo celkem 112 dětí. V současné době ho navštěvuje 80 dětí ve čtyřech složkách – tři taneční a CM Třaslavica. Pět z těchto 112 dětí tančí a zpívá v souboru po celou dobu jeho trvání a výroční pořad byl jedním z jejich posledních účinkování se souborem.

Přidám ještě další statistiku souboru. Za dobu trvání jsme nacvičili 24 pásem. Tato jsme předvedli na 57 akcích, z nichž se 14 konalo v loňském roce. Písničky a tanečky naší obce jsme

s nimi, mimo Milotice, ukázali v dalších 10 vsích a městech. Nejdál jsme se představili na Slovensku v Bánovcích nad Bebravou. Kromě pódiových vystoupení jsme se věnovali i zvykoslovným činnostem - hoši obcházelí děvčata na Velikonoční pondělí, pletli jsme žily, zdobili perníčky... Uspořádali jsme také příměstský tábor, kdy jsme týden s dětmi hráli hry, tančili, zpívali, ale také překonávali strach v noční zámecké zahradě.

Osobně si nejvíce cením vzniku tradice Fašankové obchůzky v maskách. První obchůzka se konala v roce 2017 s dvaceti dětmi, s ozembuchem jako doprovodem zpěvu i tance a navštívili jsme pouze rodiče "trnavečkových dětí". Letos se obchůzka konala už poněkolkáté ve velkém stylu nejen s maskami, ale i krojovanými, za doprovodu muzikantů z celé dědiny - vždyť jen basa byla v průvodu obcí zastoupena třikrát. Zastavili jsme se nejen

u souborových dětí, ale hostiteli byli i mimosouborová a zapojeno je několik let i vedení obce. Během průvodu jsme neplánovaně zastavovali a zpívali i tam, kde jsme domluveni nebyli. Takto nás zastavili např. hostinští z hospody U Draka. Věřím, že tato akce je dnes potěšením pro všechny zúčastněné.

Deset let je pro někoho málo, pro někoho věčnost, ale v každém případě je to kopa času prožitého ať už na zkouškách, vystoupeních nebo jen přípravou. Za nás si přejeme, aby čas, který jsme v souboru všichni strávili, vedl k tomu, že v Miloticích budou tradice našich předků i nadále živé a přebijí lákadla dnešní doby. Také doufáme, že na Trnaveček budou jednou děti, které jím prošly, vzpomínat v dobrém a na to, že byly součástí této jeho desetileté historie, budou hrdé.

Martina Výletová

Orel jednota Milotice

V úvodu našeho příspěvku chceme jenom poděkovat za uplynulý Den maminek, který se konal v neděli 14. května v kulturním domě. Díky všem, kteří se podíleli na náviku dětí a na organizaci.

20. srpen je termín, kdy se uskuteční tradiční orelská pouť na Sv. Hostýn – proto momentálně uvažujeme o vypravení autobusu, že bychom jeli zase jednou spolu: zdolali výšlap na kopec a 250 schodů vedoucích do hostýnské baziliky Nanebevzetí Panny Marie, po slavnostní orelské mši bychom si prošli křížovou cestu a pak dle domluvy bychom si načepovali sv. vodu a zase sešli dolů (kdo by potřeboval, zajistíme vjezd autobusu až na místo – na kopec). Už nyní se mohou hlásit zájemci, kteří by se k nám chtěli připojit. Protože pokud autobus nezaplníme, pojedeme tak jako poslední roky – po vlastní ose.

Všem přejeme krásné léto, plné zdravého pohybu!

Za orelskou organizaci Pavlína Náplavová

Na závěr s dovolením – chceme poděkovat Jožkovi Levkovi za jeho práci a za podporu naší organizace. My v Orle (stejně jako většina z Vás) jsme si jej vždy vážili – nejen pro jeho ochotu všem naslouchat, pro jeho snahu dělat naši obec lepší a hezčí, ale také pro jeho uctivé jednání a postoje. Děkujeme, že jsi nám dal prostor a vážil sis naší nezištné práce....

Klub seniorů

Milí spoluobčané. Hned po Velikonocích se v naší obci uskutečnilo mnoho akcí, jichž jsme se rádi zúčastnili. První bylo 10. výročí Trnavečku. Bylo to nádherné odpoledne. V programu s cimbálovou muzikou Třaslavica vystoupili všichni, kteří se za tu dobu Trnavečkem protančili – od nejmenších po dospělé. Pak hrála k tanci „dospělácká cimbálka“. Zazněly dětské i večerníčkové písničky. Byl zážitek pozorovat tak velké množství dětí, s jakou radostí tančí a jak je to baví. Pohoštění a vzorná obsluha nebralo konce, ani se nám nechtělo domů. To samé bylo na Seniorském odpoledni s harmonikářkou Terezou Kniežovou z Lovčiček,

kteří pro nás připravil obecní úřad. Zpívali jsme jak „o dušu“ a Tereza byla tak nadšená, že se jí nechtělo s hraním skončit. Také akce Uklidme Česko byla fajn. Úkol pro nás zněl: přes dědinu k lihovaru a zpátky Záhumním. Sluníčko krásně svítilo, papírů „sem tam“ něco, cestou jsme „sem tam“ s někým poplkali a „sem tam“ byla štamprlíčka – první u potoka od mladých Miščíků. Podívali jsme se za jejich domem na ovečky, a protože nás dohnal na kole Emil Pavloušek s dcerou Alenkou a také Lenka Knotková, hned nastalo focení. Cestou Záhumním na nás volali i z oken (Jana Prágrová) a my zase zavolali na dvůr na Josefku Levko-

vou a také na Edoša Krista. Štěpánka už nás vedla k nim za humna, kde jsme seděli pod obrovskou kvetoucí třešní. Byla to krása dívat se, jak už vše kvete a voní – zrovna jako jejich dobrá domáccí slivovička. U Kanálu ještě zavolat na nemocnou kamarádku Janu a už opékání špekáčků na hřišti, zase s pohoštěním a vzornou obsluhou Lenky a obou starostů. Na zpáteční cestě ještě zpívání „kasace“ u Smoláků na dvoře. A co myslíte, že jsme dostali? Zase štamprlíčku. No byl to fakt náročný – ale super den. Děkujeme všem obětavým lidem na všech akcích, protože se máme opravdu dobře, máme na co vzpomínat a rádi se

scházíme. V pondělí 1. května jsme se na kolech zajeli podívat k rybníku. Sešlo se nás 15, tam jsme se prošli i poseděli na teplých kamenech u „Hrubáku“. Zakončení u Draka, což se nám také líbilo. Stejně tak zájezd do Kroměříže na prodejní výstavu květin. Mnozí nakoupili sazeničky a zkrášlili si domovy. Rádi si zazpíváme s mužskými sbory na zámku, i když nás na chvíli rozehnal déšť.

Na svatého Jana Nepomuckého byla mše v zámecké kapli, letos s panem farářem z Vacenovic a mnoha jejich farníky. Moc se jim u nás líbilo a zase bylo pozvání na pohoštění. Také koncert k 45. výročí úmrtí P. Františka Bábíčka ve Skornicích v kostele byl neopakovatelný zážitek. Náš ženský sbor Korulice zpíval mariánské písničky a slovem provázela Marie Holcmanová. Provedla nás celým jeho těžkým životem, litanie zazpíval Petr Ingr a jako host promluvil důstojný pán z Bystřice pod Hostýnem.

Ve čtvrtek 8. června jsme společně se seniory z Ratíškovic jeli na Slovensko. V obci Sobotiště byla návštěva Habánského dvora, kde přišli Habáni už v roce 1546 a ovlivnili společenský i hospodářský život. Odpoledne komentovaná prohlídka obrovské katedrály P. Marie v Šaštíně, kde měl každý možnost v ti-

chu přednést své prosby. P. Maria Šaštínská Vás všechny pozdravuje. V neděli Boží Tělo u nás, takže samé hezké zážitky.

Vidíte sami, kolik obdivuhodných akcí, a také pro děti se u nás koná. Jenom vyjít z domu! Je to zásluha všech složek, našeho vedení obce a také našeho zemřelého místostarosty pana Josefa Levka. Celé roky se staral o nás o všechny a vždy se snažil pomoci komukoliv, kdo něco potřeboval. My senioři často. Urči-

tě se na nás všechny usmívá seshora. Byl nám všem příkladem – děkujeme.

Ještě vás všechny zveme na Seniorsdancce, které bude letos u nás v Miloticích 1. září na parkovišti u kulturního domu. Přijedou všechny okolní obce. Nacvičujeme dva tanečky, tak se těšíme, že nás přijdete podpořit.

Začínají prázdniny. Přeji Vám všem hezké léto, dovolené prožité ve zdraví a šťastné návraty domů.

Libuše Šrahulková

Sportovní část.

„A“ tým se bohužel po sedmi letech vrací do 1. B třídy. Přes veškerou snahu a zlepšené výkony v jarní části se nepodařilo dohnat podzimní kolaps, kdy se získalo pouze sedm bodů. Myslím, že jsme v soutěži určitě neměli nejhorší kádr, tým kosila dlouhodobá zranění (Novák, Budík, Knotek, Loprais, Tománek pracovní turnusy), ale na to se historie neptá a jdeme o soutěž níž. Uvidíme, jak zůstane kádr pohromadě a doufám, že budeme hrát o horní příčky. Po dvou sezónách končí trenér Bidmon a bude se hledat náhrada. Cílem bude do budoucna zapracovat vycházející dorostence.

„B“ tým si na jaře nevedl dobře, řekl bych, že se projevila menší účast na tréninku. Velkým plusem byla výpomoc áčku a postupné zapracovávání vycházejících dorostenců.

Dorostu se na jaře podařilo přivést několik hráčů a nemusel se potýkat s nedostatkem hráčů a hrát někdy v devíti lidech jako na podzim. Bohužel teď odchází pět hráčů do mužů a příští sezonu to bude opět na hraně, ale budeme bojovat, rušit to určitě nechceme. Z vycházejících hráčů se rozhodl přerušit kariéru Jan Procházka, je to škoda a snad se k fotbalu vrátí.

Žáci také neměli dost hráčů a na jaře neodjeli ke dvěma zápasům. Tady jsme na svazu navrhovali opětovně soutěž 7 + 1, bohužel OFS Hodonín opět tuto variantu zamítl. Do nové sezony přihlašujeme mladší žáky 8 + 1 a starší kluky posuneme do dorostu.

Přípravka si vede dobře, zlepšující kvalita u hráčů jde vidět. Do nové sezony jdeme opět se starší přípravkou.

Dále máme minipřípravku, kde už se některé děti přesunou do přípravky. Kluci už hráli své první zápasy a turnaj. Zatím se učí a čeká nás hodně práce.

Krátce k nesportovní činnosti.

Co se týká nesportovní činnosti, žádali jsme o dotace. Z JMK bychom rádi zrekonstruovali prádelnu a koupili sklad na tréninkové pomůcky, které nemáme kde skladovat. V červnu nám bylo oznámeno, že jsme od Národní sportovní agentury získali dotaci na mládež na rok 2023, z čehož hradíme dopravu autobusem, symbolickou odměnu trenérům, pomůcky atd. Každý rok se nám něco pokazí, ani letos se výjimka nekonala. V květnu se rozbilo čerpadlo pohánějící zavlažování, nové vyšlo téměř na 50 tisíc korun.

Radek Kundrata

Scénické čtení

V měsíci květnu představili profesionální herci žákům prvního stupně napínavou knihu Roalda Dahla Čarodějnice. U scénického čtení se jedná o divácky atraktivní, technicky záměrně jednoduchá představení, která děti motivují k aktivní četbě. Roald Dahl se proslavil filmovým scénářem Karlík a továrna na čokoládu. Kniha líčí strašidelný příběh chlapce a jeho babičky, která mu vypráví zajímavé příběhy, nejčastěji o čarodějnicích. Jediným jejich zájmem je zbavit se všech dětí. Babička přesně popisuje, jak čarodějnice

rozpoznat, a tím se před nimi zachránit. V tělocvičně bylo ticho, že by člověk slyšel spadnout i špendlík. V nejdramatičtějších okamžiku však příběh skončil. Pokud se žáci budou chtít dozvědět, jak se Luke dostal ze spárů čarodějnic, budou si muset knihu dočíst.

Ani žáci druhého stupně nepřišli zkrátka. Těm herci formou scénického čtení představili knihu Útěk Kryšpína N. spisovatelky Ivony Březinové, známé české autorky, jejíž tvorba je zaměřena na nejmladší čtenáře. Za svou tvorbu byla oceněna Zlatou

stuhou, cenou každoročně udělovanou tvůrcům nejlepších knih pro děti a mládež. Žákům byl nastíněn příběh Kryšpína N., který si procházel šikanou ze strany svých spolužáků a vše vygradovalo na škole v přírodě, odkud nešťastný hoch utekl. Jak vše nakonec dopadlo a jaký byl další osud Kryšpína zaznělo jen v malých náznacích, takže je opět na žácích, zda se ke knize vrátí a dočtou si ji až do samotného konce.

*Mgr. Doris Bažíková,
Mgr. Radka Pavelková*

Beseda se spisovatelkou Ivou Procházkovou

Ve dnech 21. a 22. března se žáci 3., 4. a 5. ročníku účastnili v Městské knihovně v Hodoníně besedy se spisovatelkou Ivou Procházkovou. Napínavé povídání a čtení z knihy „Kam zmizela Rebarbora“ se všem velmi líbilo. Zajímavé byly také náměty, které ji inspirovaly k napsání různých knih. Díky tomu vtáhla žáky do děje a vytvořila tak jiný pohled na danou knihu. Spokojenost s vyprávěním vyjádřil jeden žák naší školy dotazem: „Kam chodíte na tak brilantní nápady?“

Mgr. Lucie Stávková

Výlet do Vídně

Brzy ráno 18. května se žáci druhého stupně vypravili se svým pedagogickým doprovodem a průvodci na vzdělávací výlet do rakouské metropole, do Vídně. Toto město je plné historie, umění a kultury a nabízí nespočet zajímavých míst k návštěvě.

Mezi nejvýznamnější patří Schönbrunn, zámecké zahrady, Stephansdom a Hofburg, které patřily k hlavním cílům výletu.

Schönbrunn je zámek, který kdysi sloužil jako letní rezidence habsburského rodu. Pro žáky to byla jedinečná příležitost vidět, jak žili panovníci v minulosti. V rámci prohlídky mohli navštívit několik reprezentativních pokojů, které užívali císařovna Marie Terezie, její manžel František Štěpán Lotrinský, císař František Josef I. či jeho žena Elisabeth, zvaná Sisi, a projít se rozlehlými zahradami. Poznali nejen historii tohoto místa, ale užili si také krásu přírody. V rámci prohlídky navštívili i muzeum kočárů, které Habsburkům sloužily k nejrůznějším účelům.

Poté se žáci přesunuli do centra Vídně, kde během procházky mohli spatřit obrazárnu a přírodovědné muzeum, majestátní pomník císařovny Marie Terezie, Hofburg, bývalé sídlo habsburských panovníků, kde se odehrávaly důležité události rakouské historie, dále knihovnu... Dalším fascinujícím místem je Stephansdom, katedrála svatého Štěpána. Tato gotická stavba je jedním z nejvýznamnějších symbolů Vídně a žáci si katedrálu prohlédli zvenku i zevnitř. Poté následoval vytoužený rozhod, kdy si žáci mohli nakoupit suvenýry a dát si typickou vídeňskou specialitu, např. vídeňský řízek či Sacherův dort.

Poté už všechny účastníky zájezdu čekala cesta zpět do Milotice. Výlet do Vídně si žáci i pedagogové užili, seznámili se s historií, kulturou a přírodními krásami Vídně a tím obohatili své znalosti a rozšířili svůj kulturní rozhled.

Mgr. Radka Pavelková

Zábavné dopoledne s Harrym Potterem

V pátek 24. března naši školu navštívili žáci 5. třídy ZŠ Vacenovice. Po přivítání paní zástupkyní, Věrou Bajovou, jim žáci 9. tříd formou prezentace milotickou školu představili, poté si páťáci školní budovu prošli, nahlédli do tříd, odborných učeben, jídelny...

Nejvíce ale byli vacenovičtí žáci zvědaví na své budoucí spolužáky z Milotic, se kterými se setkali v tělocvičně.

Zde už na všechny páťáky čekali žáci

9. tříd, kteří pro ně měli připravené mnohé aktivity související se známou literární postavou – Harrym Potterem. Nejdříve vacenovičtí a milotičtí vytvořili smíšené čtveřice a poté se již společně pustili do plnění různých zajímavých úkolů. Hádali jména známých postav na základě indicií, ochutnávali a poznávali čarovné lektvary, bylinky a koření, luštili záhadný nápis, vymýšleli zaklínadla, odpovídali na otázky, které si vytáhli z moudrého klobouku, předvedli

své matematické dovednosti, ale vyzkoušeli také sílu čaroděje při přetahování lanem. „Zalétali si“ na koštěti při famfrpálu a při tom zdolávali různé překážky... Za každý splněný úkol žáci obdrželi dílek puzzle, jež si po splnění všech úkolů nalepili do pasu, který obdrželi ještě před plněním úkolů. Na závěr nesměla chybět sladká odměna. Páťáci si zábavné dopoledne s Harrym Potterem užili, a to je nejdůležitější.

Mgr. Radka Pavelková

Soutěž „Čarovné barvy země“

Letošní XII. ročník malířské soutěže „Čarovné barvy země“ vyhlášené Jihomoravským krajem, byl inspirován hvězdnou oblohou. Pro 3. kategorii, v níž jsme se účastnili, bylo vyhlášeno podtéma Souhvězdí Kasiopėja. Přihlášená děvčata 9. třídy musela přemýšlet nad souhvězdími a inspirovat se legendou o etiopské královně, její rodině a své poznatky a dojmy pak vtělit do svého obrazu. Malba barevnými jílky mohla být doplněna různými přírodními, jejichž fixace na podkladu musela být pevná a nesměla být provedena průmyslovými lepidly.

Porotce u malířských děl hodnotil zasazení do tématu, originalitu, kreativitu, myšlenku, kvalitu práce s barevnými jílky a přírodním materiálem, čistotou použitého materiálu a celkový dojem.

Děvčata vytvořila dva obrazy – „Příběh ve hvězdách“ a „Legenda o Kasiopėjí“.

Slavnostní vyhlášení vítězných děl této soutěže proběhlo v úterý 13. června na Slovanském hradišti v Mikulčicích. Po úžasné stráveném dopoledni plném tvořivých dílniček, prohlídky vykopávek, výstupu na rozhlednu a kulturním programu, jsme se dozvěděli pořadí.

Obraz „Legenda o Kasiopėjí“ skončil na krásném 3. místě a „Příběh ve hvězdách“ obsadil příčku nejvyšší, a to 1. místo.

Děvčata byla nadšená a celý den si opravdu užila.

Putovní výstavu všech děl můžete zhlédnout od 1. srpna v konírně na zámku v Miloticích.

Lenka Prčíková

Příroda Milotic – Plavín štítnatý

Plavín štítnatý (*Nymphoides peltata*), kdysi nazývaný villarska lekninovitá nebo plavín lekninovitý roste ve stojatých a pomalu tekoucích vodách tůň, rybníků a slepých říčních ramen od nížin po pahorkatiny. V Evropě je rozšířen severně po Anglii, Pobaltí a severní Rusko, v Asii roztroušeně až po Japonsko. U nás vzácně v jihozápadních a jižních Čechách, na Ostravsku a na jihovýchodní Moravě.

Jeho porosty na vodních hladinách připomínají lekníny, je to vytrvalá vodní bylina s plazivým oddenkem. Lodyhy jsou ponořené ve vodě 80 – 150 cm dlouhé, listy plavou na hladině a květy po 2 - 5 svazečcích rozkvétají nad hladinou. Korunní lístky jsou po okrajích dřívěně brvitě, barvou zlatožluté.

Vykvétá v červu až srpnu, po odkvetu se květ stahuje pod vodu. Jeho stopka se ohýbá a kališní lístky stahují, uzavírají oplodněný semeník. Dozraje v jednopouzdrnou pukající vejčitou tobolku s mnoha plochými semeny opatřenými háčky, které se zachycují na peří ptáků, nebo vydrží dlouho plavat na hladině. Rostlina se také úspěšně množí vege-

tativně z ulomených oddenků. Nejlépe mu vyhovuje na živiny bohatá voda v kombinaci s tvrdším dnem, do kterého může zapustit kořeny a tím se ochránit před vyrytím rybami.

Plavín se u nás v minulosti vyskytoval asi na 80 lokalitách, většina vlivem zvýšené rybí obsádky, znečištěním vody nebo úplné likvidace biotopu zanikla. Při výzkumném projektu byl po roce 2000 nalezen jen na osmi lokalitách. Na Písečném rybníku byla ještě v 80. letech největší populace na Moravě, ale vlivem nevhodného hospodaření (velká obsádka kapra) a zřejmě i sedimentace bahna, začalo plavínu ubývat a kolem roku 2000 byla situace kritická a plavín téměř vymizel. V letech 2001 - 2003 byla sníženou obsádkou kapra, nasazením dravých ryb a každoročním výlovem rybníka redukována obsádka menších druhů kaprovitých ryb a udržována dobrá průhlednost vody během vegetační sezony. Během těchto roků došlo ke klíčení semen leknínu a plavínu a rozvoji

ostatních vodních rostlin. Nyní se nachází malá izolovaná populace u severního břehu dolního rybníku, mně se ještě podařilo najít malinkou populaci v severní části horního rybníku.

Původní rozšíření je v naší přírodě velice vzácné, na řadě lokalit vymizel, a proto je plavín štítnatý zařazen mezi kriticky ohrožené druhy naší květeny, ve stejné kategorii je chráněn i podle zákona. Ohroženým a chráněným druhem je také na Slovensku, chráněným druhem je také v Polsku a Německu, je zapsán do červené knihy Ukrajiny.

Aleš Prágr

Bývalý milotický hřbitov s ohradní zdí – liturgické využití

Barokní náboženský život si obecně liboval v nejrůznějších bohoslužbách, pobožnostech, procesích, modlitbách a pouťích. Ono „jeviště“ barokního nábožensko-světského slavení v Miloticích bylo do své podoby dovedeno přibližně mezi lety 1740 – 1775 a tvořil jej kostel se hřbitovem a ohradní zdí se sochami, dvoupodlažní budova fary, socha Neposkvrněného Početí Panny Marie a špitál ke cti sv. Jana Nepomuckého (obojí naproti farní budovy). V širším rámci patřila do tohoto dějiště rovněž cesta kolem zámku s poklonou sv. Janu Nepomuckému a samotný zámek s kaplí zasvěcenou stejnojmennému světcí.

V 18. století ožívalo prostranství okolo kostela při jednotlivých pohřbech, které byly tehdy de facto každotýdenní záležitostí. Procítalo také při četných křtech, úvodech a svatbách. Každoměsíčním fenoménem byla eucharistická procesí kolem kostela, související s fungováním zbožného bratrstva sv. Františka Serafinského. Nejsvětější svátost se tak v průvodu skrze hřbitov nosila každou první neděli v měsíci. Další procesí, ať už eucharistická či ta bez Nejsvětější svátosti, se konala také o dalších dnech liturgického roku. Na Hromnice (2. 2.) byly po mši svaté posvěceny svíce (hromničky), s nimiž se pak kolem chrámu konala procesí. Stejně, tentokrát však s eucharistií, se chodilo na Bílou sobotu, kdy se začínalo slavit Kristovo vzkříšení. Z farního kostela rovněž mířila prosebná procesí do polí za vyprošení úrody o svátku sv. Marka (25. 4.) a o tzv. křížových dnech (před

slavností Nanebevstoupení Páně). O čtvrtetní slavnosti Božího Těla se dopoledne v kostele sloužila mše sv. s kázáním a po ní následovalo procesí s Nejsvětější svátostí ke čtyřem oltářům zhotovených na návsi. Odpoledne následovala modlitba nešpor a po ní průvod kolem kostela po hřbitovu. Toto procesí se pak opakovalo každý den po celou božitélovou oktávu. V neděli po Božím Těle pak šli farníci průvodem do Vlkoše, kde byla ve zdejší kostele sloužena mše svatá. Odpoledne po návratu následovaly v milotickém kostele litanie, průvod po hřbitově a po něm slavné nešpory, ukončené svátostným požehnáním. Do Vlkoše se také chodilo s procesím o slavnosti Nanebevzetí Panny Marie (15. 8.). Podobný průvod vedl také o svátku Navštívení Panny Marie (tehdy 2. 7.) do mistřínského kostela. O svátku Dušiček (2. 11.) se konaly v milotickém kostele za úsvitu ranní chvály. Po nich následovala zpívaná mše svatá, absoluce, procesí k osáriu a skrz hřbitov za zpěvu *Salve Regina*. Při průchodu krchovem se zároveň hroby kropily svěcenou vodou.

Kromě těchto liturgických akcí spjatých ponejvíce se samotným prostorem hřbitova ožíval v 18. století areál chrámu rovněž při oslavách svátků některých světců, jejichž sochy okrašlovaly kostelní ohradní zeď. V den svátku patrona proti požárům sv. Floriána, 4. května, se dopoledne v milotickém chrámu sloužila zpívaná mše svatá a po ní se vyšlo s procesím k jeho soše u kostela, kde se pomodlil růženec zakončený kolektou (tj. modlitbou kněze). Věřící se pak vrátili organizovaným způ-

sobem zpět do kostela, v němž obdrželi požehnání Nejsvětější svátosti v ciboriu. O šest dní později – 10. května – se v podstatě stejným způsobem světil svátek sv. Isidora: zpívaná mše, průvod k Isidorově soše na ohradní zdi, růženec s kolektou, návrat do kostela a svátostné požehnání. Za další necelý týden – 16. května – se slavil svátek sv. Jana Nepomuckého. Svatojánské slavnosti vypadaly v Miloticích takto: za rozbřesku toho dne se v milotickém kostele modlilo matutinum (tj. část církevních hodinek), kolem deváté hodiny následovalo kázání a přibližně o půl desáté se vyšlo s procesím k soše sv. Jana u zámku. Zde se pomodlily litanie s kolektou k Panně Marii a sv. Floriánovi (!). Po organizovaném návratu do kostela následovala zpívaná mše svatá ke cti světce. Zda se v 18. století chodilo i k Nepomukově soše u kostela, nevíme. Mohlo se tak dít třeba při méně příznivém počasí.

Barokní liturgické (i světské) slavnosti byly barvité, slavené s velkou pompou, nemající daleko k divadlu, a to alespoň tak, jak to v tom kterém místě bylo možné. Liturgická praxe konaná ještě v první polovině 20. století v případě svátku sv. Floriána dokládá, že sochy dotčených světců byly při dané slavnosti ozdobené upletenými věnci, přičemž na jejich podstavci hořela zapálená svíce či lucerna. Při procesích se jistě nesly fakule, korouhve, postavníky, odznaky bratrstev, kříž, svíce, a ještě jiné rozličné „vybavení“, vše doprovázelo vyzvánění kostelních zvonů a případně i hudba. Přítomny byly ve svátečních oděvech všechny sociální vrstvy farnosti.

V případě jiných soch z kostelní zídky – zejména sv. Anny, Josefa či Jana Křtitele – se obdobná pravidelně organizovaná liturgická praxe, alespoň dle jednoduchých barokních popisů milotických farářů, nekonala. To však nevylučuje úctu neorganizovanou, tedy osobní modlitby jednotlivců či skupin věřících. Jistě nelze vyloučit ani organizované, řekněme, „jednorázové“ pobožnosti u těchto soch při výskytu nenadálé potřeby.

Po nástupu Josefa II. na trůn v roce 1780 došlo k razantní regulaci dosavadní, v očích osvícenců přebujelé, zbožnosti. Konkrétním výsledkem této reformy v milotické farnosti bylo zrušení většiny výše uvedených procesí a pobožností. Zachována zůstala pouze procese o Božím Těle, o křížových dnech a o svátku sv. Marka. Navíc v roce 1785 došlo také ke zrušení stávajícího hřbitova kolem kostela. Nicméně v letech a desetiletích po úmrtí Josefa II. byly některé předjosefínské nábožensko-liturgické úkony opět povoleny, resp. obnoveny, byť už nikoliv v původní barokní podobě. Již v prvních dochovaných ohláškách farnosti Milotice z roku 1835 čteme, že se o svátku sv. Floriána opět chodívalo s procesím k jeho soše na kostelní zídce. V podobném duchu se nesl Floriánův svátek po celé 19. století, a ještě i v první polovině 20. století. V první polovině 19. století se slavnostním způsobem odehrával také svátek sv. Jana Nepomuckého. Tentokrát však byla ústředním bodem slavnosti mše svatá v zámecké kapli (nikoliv ve farním kostele). Někdy na počátku 20. století, ne-li dříve, došlo také k obnově procesí, litaní a po návratu sv. požehnání u Nepomukovy sochy – nyní již ale nebyla cílem skulptura

v pokloně u zámku, nýbrž socha umístěná právě na zdi u kostela. Modlitby u ní v oktávu Janova svátku probíhaly ještě na počátku 21. století. V 19. století, podle všeho, naopak nedošlo k obnově pobožností u sochy sv. Isidora. Ani v případě jiných soch neodhalila provedená sonda do ohlášek farnosti žádnou pravidelně pěstovanou liturgickou praxi.

V nejnovější době – po pádu komunismu – došlo k obnově některých liturgických úkonů či přímo k zavedení nových. Kromě již zmíněných modliteb v oktávu sv. Jana Nepomuckého u jeho sochy, došlo v roce 1995 ke znovuvysvěcení zámecké kaple a k obnově pravidelně zde sloužených mší o svátku tohoto světce. V posledních letech, při příznivém počasí, míří po skončení zámecké bohoslužby průvod věřících rovněž k pokloně s Nepomukovou sochou, kde se věřící vedeni knězem modlí litanie. Sousoší Malé Kalvárie a socha Panny Marie naproti fary se zase při venkovních křížových cestách stávají obyčejně jedněmi ze zastavení této pobožnosti a v případě slavnosti Božího Těla se v jejich blízkosti staví božítelové oltáře. V roce 2011 začali farníci z Dubňan pravidelně organizovat pouť k „jejich“ soše sv. Libora – dubňanští poutníci pěšky putují do Milotic, kde se v kostele odslouží mše, po ní pak následuje procese k jeho soše na ohradní zdi. A to samozřejmě i za účasti farníků z Milotic.

Václav Lunga

Ověněná socha sv. Floriána, polovina 20. století